Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

„Gjør det bekjendt over land og i by,
Herren har talet paany."

NR. 6 | 15 MARS 1924 | 3 AARG.

GUDS VISE HENSIKTER MED FREMKOMSTEN AV MORMONS BOK.

EN TALE AV APOSTEL **MELVIN J. BALLARD.**
HOLDT PAA KIRKENS 94 HALVAARLIGE KONFERANSE

Mens præsident Grant talte i formiddag uttalte han sig med hensyn til den meget viktige tildragelse som fandt sted, da 100-aarsdagen av engelen Moroni's besøk til profeten Joseph Smith var høitideligholdt. Mens min sjæl var fyldt ved hans fremstilling fra denne mindeværdige dag, spurte jeg mig selv: Hvad er hensikten med fremkomsten av Mormons bok? Hvad var Herrens oprindelige hensikter i at aabenbare eksistensen av disse plater til menneskene i denne generation? Jeg anerkjender at der er mange grunde hvorfor Mormons Bok var og er nødvendig. Hvilken trøst den bringer, hvilken oplysende kundskap den gir til os angaaende oldtidens beboere paa det amerikanske fastland, og ogsaa hvordan det ophøier vor Herre Jesus Kristus i hans virksomhet blandt menneskene paa dette fastland, som et andet vidne for ham og for Herrens verk.

Tilveiebringelsen av Lamaniternes forløsning.

Men jeg tænkte paa en av aabenbaringerne i paktens bok der gir mer nøiaktig oplysning angaaende dette emne, og med eders tilladelse skal jeg læse nogen faa vers fra den 3dje artikel. Herren sier: Dog skal mit arbeide ha frem-

gang, ti likesom kundskap om Frelseren er kommen til verden ved jødernes vidnesbyrd, saaledes skal kundskapen om Frelseren komme til mit folk, og til Nephiterne og til Jakobiterne og Josefiterne og Zoramiterne ved deres fædres vidnesbyrd. Og dette vidnesbyrd skal komme til Lamaniternes og Lemueliternes og Ismaeliternes kundskap, som er hensunken i vantro paa grund av deres fædres ugudelighet, hvem Herren tilstedte at ødelægge deres brødre, Nefiterne, paa grund av deres ugudeligheter og vederstyggeligheter. Og netop i dette øiemed er disse tavler bevarede, hvilke indeholder disse optegnelser, at Herrens forjættelser maatte vorde opfyldte, som han ga til sit folk. Og at Lamaniterne maatte komme til kundskap om deres fædre, kjende Herrens forjættelser, tro evangeliet, forlate sig paa Jesu Kristi fortjeneste og vorde forherligede formedelst tro paa hans navn, at de formedelst omvendelse maatte vorde frelste. Amen.

Derfor, netop av denne grund var disse plater opbevarte, at forløsningen skulde vederfares fader Lehi's efterkommere, som er kjendt i Nord- og Syd-Amerika, i Central-Amerika og i Mexico som de amerikanske indianere og nogen av de indfødte paa øerne i havet. Jeg føler derfor, at paa samme tid som vi feirer 100-aarsdagen av fremkomsten og den første kundskap og oplysning angaaende Den hellige Bok, er det en mest passende tid for os at henlede vor opmerksomhet til det ufærdige arbeide, som endnu hviler paa prestedømmet og medlemsskapet av denne kirke, til at se til at Mormons Bok utfører sin fuldstændige mission i at være et instrument i Herrens hænder til at tilveiebringe forløsning for Lamaniterne. Menneskene har forutsagt indianernes utryddelse. De har forutsagt som de har tænkt, at en tid vilde komme da indianerne ikke skulde være til. Men Herren har paatalt disse ting og sagt, at Lamaniterne skal blomstre. Ingen makt kan tilintetgjøre den Almæktiges hensikter. Jeg har set beviser i mit eget missionsarbeide, da det har været mit privilegium og fornøielse endel av tiden idetmindste, for 10 aar at være blandt indianerne, hvilket overbeviste mig om, at dagen for deres forløsning er nær for haanden. Herren gav mig at se og forstaa gjen-

nem mit arbeide at han utførte mange ting til forberedelse for deres forløsning. Han gir dem et sprog paa de forenede staters regjerings bekostning, som i sin høisindethet har brukt millioner av dollar i at utdanne og berede dem i det engelske sprog, saa at deres optegnelser viser, at i dette land idetmindste, nær 60 pct. av alle indianere, læser og skriver det engelske sprog. Regjeringen har gavmildt forsørget dem med jordlodder, der vil overflødig underholde dem og deres avkom for generationer, dersom de vil ta vare paa disse landsdele. Jeg har set Herrens haand virke, beredende veien for deres forløsning, og jeg ønsker at avlægge mit vidnesbyrd til eder at deres forløsning skal komme, og dagen for deres forløsning er nær for haanden, naar disse tusen, ja millioner av Lamaniter paa dette vestre fastland, som har Lehi's blod i sine aarer, eller av hans efterkommere, skal føle hans almæktige kraft og dagen naar deres forløsning kommer, vil bli en dag av Guds makts tilkjendegivelse. Jeg opfordrer alle Siste Dages Helliges unge mænd og kvinder, at de skal skattere Mormons Bok og læse den og berede sine hjerter og sig selv, saa at naar dagen kommer da de skal bli kaldt at gaa frem, at de kan være beredte at gaa og røkte de forpliktelser som Herren har anbetroet dem som voktere av denne optegnelse og se til at den fuldfører sin mission, ti dens mission er ikke fuldført endnu.

Mormons Bok var git som et nyt vidne til verden, kanhænde det allerbeste bevis som Herren nogengang har git, at Joseph Smith er en Guds profet. Menneskene maaske spotter den idé, at faderen og sønnen har besøkt ham i den hellige skov, og kanske tænker at de kan anbringe det til sin egen tilfredsstillelse i det mindste, ved at kalde det bedrageri eller vildfarelse, men Mormons Bok er en virkelig substantiel ting. Den er «Mormonismens» mirakel. Den kan ikke bortforklares paa nogen saadan maate. Den maa tas i betraktning og forklares, og alle som flittig og alvorlig søker at staa til ansvar for samme, skal komme til kundskap om at hvad Joseph Smith sa, er en virkelig sandhet, at ved Guds gave og kraft oversatte han optegnelserne fra platerne, som han hadde mottat, den optegnelse som er

kjendt blandt os som Mormons Bok. Den skal staa og bestaa for evig og ikke tilintetgjøres eller motbevises.

Til frelse, velsignelse og gavn for menneskene paa jorden.

Jeg tror ogsaa at Herren har frembrakt Mormons Bok i forbindelse med profeten Joseph Smiths mission for en bestemt hensikt, til frelse og gavn for denne jordens beboere. Jeg tror at vor himmelske fader er meget lik en jordisk fader. Han er mere eller mindre begrænset i sin makt til at gjøre ting formedelst den lov han holder og maa holde. En jordisk fader kan ikke tilsidesætte landets lov, ei heller naturens lov. Dersom en fader har en daarlig og gjenstridig søn, der overtræder landets lov eller Guds lov eller naturens lov, den jordiske faders bekymring kan ikke spare hans søn. Alt hvad den jordiske fader kan gjøre er at advare sin søn om faren, utpeke vanskeligheterne som møter ham, bede med ham at forandre sin kurs, og efter at han har fremført sine bønner kan han utpeke for ham veien til sikkerhet, og længere rækker ikke faderens makt til at frelse ham. Al hans omsorgsfulde kjærlighet for denne søn kan ikke gjøre mer. Vor himmelske fader er i meget lignende omstændigheter. Vi vil opdage om vi læser den første artikel av Paktens bok, hvad Herren sa da han ga den forunderlige fortale til menneskenes barn gjennem hans tjener profeten Joseph Smith. Vi læser fra det 17de vers følgende: Hvorfor jeg, Herren, idet jeg viste hvad ulykker, der skulde ramme jordens indvaanere, kaldte min tjener Joseph Smith den yngre, talte til ham fra himlen og ga ham befalinger. Og jeg befalte likeledes andre, at de skulde forkynde disse ting for verden, og alt dette for at opfylde, hvad som er skrevet ved profeterne. La mig nu læse fra det 22de vers: At min evige pakt maatte bli oprettet. At mit evangelies fylde maatte bli forkyndt ved de svake og enfoldige helt til jordens ender, ja for konger og regenter. Se jeg er Gud, og har talet det; disse befalinger ere mine og blev git mine tjenere i deres skrøpelighet, efter deres talemaate, at de maatte kunne forstaa dem.

Jeg forstaar av dette, at Herren klarlig viste verdens tilstand, hvordan den var i 1830 og hvad det vilde bli paa

denne dag i aaret 1923. Vidende de ulykker som skulde ramme hans barn, medmindre de omvendte sig, vidende deres sindelag, at deres hjerter hadde ikke omvendelsens behov, og allikevl med et sterkt ønske om at kunne spare dem, kaldte han paa sin tjener Joseph Smith, for at advare menneskene og rope omvendelse og at andre maatte forene sig med ham i at erklære til alle mennesker: «Omvender eder, for Himmerikes rike er nær». Og ikke alene at advare mennesker fra den overhængende fare, men ogsaa at tilby dem et middel hvorved de kan undfly dem.

Vor naadefulde fader har aldrig overladt sine barn i sørgelige omstændigheter og fra hvilke de ikke kunde befrie sig selv, hverken i Noahs dage, eller Sodoma og Gomorahs, heller ikke i Frelserens dage eller i disse de siste dage, det er alletider det samme. Han har alletider og i rummelig tid git sine sønner og døtre fuldstændig advarsel om ulykker og farer som er ivente og har i forbindelse med disse, klarlig utpekt en maate hvorved de kan undfly. Det er sandt om denne utdeling, at en advarsel har været erklæret paa øerne i havet, paa hele jordens fastland, og igjennem de forenede stater, og til og med blandt hedningnationerne, har den advarende røst av Guds tjenere været hørt, for nær 100 aar, og det er en advarselsrøst som ogsaa kommer med en venlig indbydelse til alle Guds barn, visende muligheten av at undkomme, hvilket er Jesu Kristi evangelium, gjenoprettet blandt menneskene.

Jeg staar her foruten nogen skræk og foruten nogen fare og sier, at om nogen med et lykkeligt utfald kan være istand til at bevise det motsatte, at dersom nationerne hadde lyttet til den advarende stemme av profeten Joseph Smith og ældsterne av denne kirke, vilde vi ikke ha set den skrækkelige ulykke som vi har gaat igjennem, formedelst krig, at disse problemer kunde ha blit løst og undgaaet.

Midlet er tilveiebrakt, og dette er forkastet, og da vor fader har gjort dette, endskjønt han er Gud, er han allikevel bundet ved lov, ved lydighet til love hvorigjennem han blev Gud og maa ære de samme. Han kan ikke overskride disse begrænsninger og tilsidesætte loven. Loven maa ta sin kurs, og naar menneskene forsmaar eller tilsidesætter

hvad Herren har git ved hvilket de kan bli frelste, kan de ikke skylde paa Herren, dersom nød og ulykker og ødelæggelser kommer over dem. Herren kan ikke hindre det, det maa ta sin kurs, og dog har faderen i sin godhet og naade tilbudt os et middel hvorved vi kan undfly.

Guds røst roper omvendelse gjennem elementerne.

Nu vil jeg bære vidnesbyrd om noget andet. I vil finde optegnet i en av aabenbaringerne til profeten Joseph Smith og ældsterne av denne kirke, at efter ældsternes vidnesbyrd, skulde vidnesbyrd komme igjennem lyn, torden og jordskjælv. Havet skal hæve sig over sine bredder, og frembringe ødelæggelser, elementerne skal være optat i at bære vidnesbyrd, og tordenen vil utrope omvendelse. Og allikevel i den samme aabenbaring sier Herren, at de vil ikke lytte til den advarende røst mer end til mine tjeneres røst. Men jeg vil henlede de Siste Dages Helliges opmerksomhet, og sandelig om jeg hadde makt, hele verdens opmerksomhet til det faktum, at Gud nu taler gjennem elementerne.

Jordskjælv, havets hævning over sine bredder, og derved frembringe store ødelæggelser som vi har set, er Guds røst ropende omvendelse til denne generation, en generation som kun delvis har tat i betraktning den advarende røst av Herrens tjenere. O, om menneskene vilde høre elementernes røst forkynde omvendelse, og om de ikke vil høre skal de bli besøkte med skrækkelige ulykker, for dette er en opgjørsdag, og Herrens doms time er kommen. Jeg glæder mig ikke ved utsikterne over den revselse som er ivente for jordens nationer. Jeg ønsker de vilde frelse sig selv. Anledningen er aapen for dem. Ved at omvende sig og komme til vor Herre Jesus Kristus vil de finde den frelse, men foruten dette er der ingen frelse for denne verden.

Tegnene paa Kristi anden tilkommelse.

Da Jesus sa til sine disciple som svar paa deres spørsmaal: Mester! Naar skal da dette ske? Og hvad skal tegnet være, naar dette skal ske? Han talte om visse tegn som

skulde tilkjendegi tiden for hans komme, de sikre tegn, som verden skulde kunne se, om de hadde øine til at se. — Han sa: døm denne sak, som I vilde dømme tegnene paa vaarens komme. Naar du ser fikentræet, saasnart der kommer saft i dets grene, og dets blade springer ut, da vet I at sommeren er nær; saaledes skal ogsaa I, naar I ser alt dette vite at Han er nær for døren.

Jeg tror at vor Herre Jesus Kristus var geolog nok til at vite tiden naar denne jord vilde skjælve, og naturkræfterne komme i oprør og omveltninger ta plass, og han visste timen, likesom en astronom kan forutsi tiden av formørkelse. Jesus Kristus viste naar det skulde ske, og han viste at omveltninegn vilde umiddelbart gaa iforveien for disse underfulde tildragelser som skulde ske som en beredelse for hans komme.

I skal se vidunderlige ting ta plass i denne generation.

Disse er de siste dage talet om ved de gamle profeter. Disse er tegnene. O, Siste Dages Hellige, la os, selv om vi er i Zion, ikke være sovende, for dette er dagen da ikke noget menneske kan ha fred, og ikke skal vi være tilfreds i synd og overtrædelse, for alting som ikke er bygget paa retfærdighetens grund skal bli rystet, og hver eneste mand, enten i Zion eller andre steder, som ikke holder Guds befalinger, skal rystes og falde, og skal føle Gud den Almæktiges tuktende haand. O, la os bli gode, lydige barn, at vi maa lære med tiden, den lekse Herren vil vi skal lære, og om vi gjør dette, om vi efterlever de raad og formaninger som vi har mottat fra presidenten av denne kirke, gjennem hans tale til os denne formiddag, skal disse straffedomme gaa os forbi, som den gjorde i de gamle Israels dage, og dem som holder Guds befalinger behøver ikke at frykte, og de vil opdage at Herren har set dette fra begyndelsen, og han har vist hvor han skulde plante sit folk, og dette folk skal bli bevaret om de blot vil tjene Gud. De behøver ikke at frykte for nogenting, bare de vil tjene Gud og holde hans befalinger, og I skal se underfulde ting ta plass, ja endog i denne generation.

Dette er en individuel prøvetid.

Maatte Herren lære os til at være lydige, ydmyge, og fredsommelige, og til at være trofaste, saa vi kan staa i denne prøvens tid, for dette er en prøvens tid, da individet blir prøvet, ingen store angrep mot kirken, men et mæktig angrep fra den ondes haand imot hvert eneste individ. Dette er en individuel prøvetid, og fienden benytter tiden og han arbeider midt iblandt dette folk, og han søker at fange sjæle, saa han kan ha dem paa sin side i den kommende strid, for der kommer en strid, og makten av den onde paa jorden og i helvede skal være klædt i dødelig strid for at vinde makten og herredømmet over denne jord imot Guds søn. Og skarer av retfærdige, levende og døde, skal staa seirende, og den onde og al hans makt skal falde. Men en møisommelig tid er ivente, og der vil ikke bli nogen fred fra denne dag av og til striden er endt, ved den seier som skal komme til Guds lam og hans trofaste Hellige. Og maa Herren forkorte disse dage for de utvalgtes skyld, og bevare os paa Jesu Kristi side, og hans trofaste sønner og døtre, jeg beder i hans hellige navn. Amen.

EN AV JESU KRISTI KIRKES PRESIDENTER CHARLES W. PENROSE

feiret mandag 4. februar sin 92-aarige fødselsdag hos sin datter, mrs. Lulu Penrose-Wallace, skriver «Bikuben». Over 150 personer, tilhørende familien, var samlet for at ære det alderstegne fødselsdagsbarn. Han takket sine efterkommere og venner for at ha erindret ham paa denne dag og henførte sine bemerkninger til sine missionserfaringer som begyndte 1851 i England, hvor han virket i 10 aar. — Der indfandt sig i løpet av dagen over 400 gratulanter og indtil sent paa aftenen indløp der telegrammer og breve med gratulationer baade fra London, Liverpool, Kanada, Arizona, Mexico og Washington D. C., samt fra forskjellige dele av Amerika.

UNGDOMSFORENINGEN I KRISTIANIA GREN

avholdt onsdag den 27. ds. en vellykket aftenunderholdning under ledelse av broder Otto Gebhardt. Aftenens program var meget lødig og fik en utmerket utførelse. Sangkoret sang endel numre ledet av forstander Axel A. Nylander. — Likesaa fik man en deklamation av søster Anna Halvorsen der fremførte «De ti bud» i digt. Videre en blandet kvartet bestaaende av søstrene Martha Stenersen, Hildeborg Helin, samt brødrene Eyolf Arveseth og Otto Gebhardt. Likesaa maa nævnes en violinsolo av broder Hartvik Brunn som fik en saa udmerket fremførelse, at han kan paaregne fast engagement av ungdomsforeningen. Likesaa maa nævnes en fløitesolo av forstander Nylander. Aftenens interesse hadde ganske naturlig samlet sig om frk. Schaper, en av byens sangerinder, som med akkompagnement av hr. Johnsbraathen sang nogen vakre sange. Vor taknemlighet er oprigtig for disse to som helt velvillig og uten vederlag gjorde ungdomsforeningen denne tjeneste. — Tilslut holdt broder Henrik Porsbøll et godt oratorisk foredrag om Utah, ledsaget av lysbilleder. — Den hyggelige aften hadde samlet ca. 300 mennesker, hvorav halvparten var fremmede. Naar man ser de faa trofaste anstrengelser for at gjøre sig nyttig, maa man uvilkaarlig spørre: Hvor er alle de andre som kunde komme, men som ikke kommer paa en slik aften? *O. G.*

PRESIDENT A. RICHARD PETERSON.

Orangeville, Utah, den 29. januar 1924.

Kjære broder!

Jeg var meget interessert i en artikel fra Carl M. Nilsen, Salt Lake City, hvori han omtaler begivenheter fra sin missionsvirksomhet, som lokal missionær i Norge for over femti aar siden. Han arbeidet saaledes i min fødebygd Odalen, hvor jeg blev bekjendt med ham og aldrig kan jeg forglemme hans inspirerende taler.

Tillat mig her at nævne en særegen begivenhet som fandt sted sommeren 1872, da han holdt et møte paa San-

nerud, min nabogaard, som var meget godt besøkt, hvor presten ogsaa fremmøtte som en ydmyg sjælesørger, for at ta vare paa sine faar. Han brukte ikke den myndighet, git ham av statskirken med passende stemme, men blev opbragt i sine velmente bemerkninger. Blev heldigvis avkjølet med likefremme, men dog for ham ubesvarlige spørsmaal rettet mot ham, som hadde det forønskede resultat, at han var meget glad for at ha anledning til, uforhindret at forlate møtet, og la mormonforsamlingen i fred. Efter den nidkjære gjest var forsvunden fortsatte broder Nilsen sin tale og møtet sluttet med seier for den unge prædikant.

Jeg var i Kristiania den dag og kom hjem dagen efter og blev naturligvis fortalt hvad som hadde foregaat. Broder Nilsen sa til mig, som han endnu vil erindre: Jeg ønsket du hadde været hjemme igaar, broder Sitterud, ti du er bedre bekjendt i Bibelen end mig, sa han. Jeg var den gang ikke døpt, dog hadde jeg et levende vidnesbyrd om at mormonismen var Guds evige sandhet. Jeg blev under omstændigheterne paavirket med en umotstaaelige higen at forsvare den, saa at næste dag reiste jeg over ti engelske mil, sammen med en vantro, for at ha en samtale med den samme prest. Vi fandt ham alene i sit private kontor, og blev mottat med største venlighet. Jeg aapnet vor samtale ved at underrette ham om hensigten med vort besøk. Jeg fortalte ham at jeg troede mormonismen og var rede til at bli døpt, men ønsket desforinden nogen viktige spørsmaal besvaret; ti maaske jeg ikke forstod hvad jeg hadde hørt og læst. Han var meget forekommende og vi hadde en samtale som varte fire timer. Kan huske mens vi drøftet daabens nødvendighet, at han henviste mig til Apostlernes Gjerninger, tredie kapitel, som slet ikke sier noget derom. Jeg henviste ham til alle kapitler i det Nye Testamente som omhandler daab, da utbrøt han: du har ikke kommet her for at faa undervisning; ti du har læst og kjender Bibelen bedre end jeg gjør, og jeg føler endnu at han talte sandhet. Under vor samtale kom hans frue og datter til døren flere gange og bad ham komme til middag, men fik svaret at han ikke hadde tid. Følte ogsaa uten tvil at mennesket lever ikke av brød alene.

Jeg gjorde ham aldeles maktesløs til at forsvare sig, men syntes beredvillig til at lytte til min forklaring av skriftsteder han aldrig hadde lagt merke til. Ved slutningen av vor samtale lovet han, paa min opfordring, aldrig at forfølge mormonerne mere, uten at undersøke deres lære og da dømme. Han hadde undervist konfirmanterne som kapellan hele sommeren og konfirmation skulde holdes om tre uker i 2 av de tre kirker i prestegjeldet, men to dage efter vor samtale reiste han til Kristiania og kom ikke tilbake før to uker efter konfirmationen, blev syk og døde to eller tre uker senere. Der er andre merkværdige begivenheter forbundet med denne tildragelse som burde nævnes, men vil nu slutte. Om dette brev skulle synes forlangt, saa læg skylden paa vores fælles broder og ven Carl M. Nilsen. Mens jeg hermed ønsker dig lykke og fremgang i din ansvarsfulle stilling og beder Herren velsigne dig og dine, saa føler jeg likeledes en trang, gjennem Stjernens spalter at sende en hjertelig hilsen til søskende i Bergen, Aalesund, Stavanger, Ekersund og min uforglemmelige fødebygd Odalen. *O. J. Sitterud.*

P. S. Jeg læste i Stjernen om dit besøk i Odalen og at du holdt møte hos søster Elen Nilsen, hvor jeg for 13 aar siden ogsaa holdt møte. Alt er vel i Castle Valley. *D. S.*

BEGRAVELSE.

Ældste Mikael O. Frøisland, der avgik ved døden i Stavanger i december 1923 og blev hjemsendt herfra den 11. januar, blev begravet i Salt Lake søndag 3. februar kl. 2½ fra det 3. Wards kapel under meget stor deltagelse. Begravelsestjenesten, der var under ledelse av biskopsraadet, formede sig som en smuk høitidelighet, fortæller «Bikuben». Der aapnedes med sang av en kvartet, hvorefter talernes række aapnedes av biskop R. W. Eardley der talte smukt om den avdødes liv og nidkjærhet for evangeliet. Han oplæste desforuten en meget sympatisk skrivelse fra

missionspræsidenten i den norske mission A. Richard Peterson der omhandlet avdødes virksomhet i missionens tjeneste, hvilken hadde været værdifuld. I 5 maaneder hadde han utført likesaa meget arbeide som andre missionærer anvender 2 aar til. — De følgende talere var: ældsterne Johnson, patriark E. A. Olsen, stavspræsident Cannon og apostel Richards. — Avdøde efterlater sig hustru og flere voksne barn og barnebarn.

DØDSFALD.

Søster Marie Gartmann, der avreiste herfra i 1914 til Salt Lake City, avgik ved døden dersteds 13. og blev begravet 16. januar. Talere var ældsterne Andrew Amundsen, dommer Carl M. Nielsen og Ole Gulbrandsen. Alle talte de smukt om avdødes ædle karakter og hendes trofasthet i evangeliet. Det norske sangkor under ledelse av Ole Gulbrandsen sang smukt og virkningsfuldt. — Søster Gartmann var som bekjendt en ivrig arbeider for evangeliets fremme her i Kristiania, idet hun tok virksom del i skrifteforeningen ved at utdele skrifter og gjorde ved dette et udmerket missionsarbeide. Hun var ogsaa en kort tid præsidentinde for den kvindelige hjælpeforening og utførte et meget uegennyttigt arbeide. Av hendes 3 barn er 2 døde, mens en søn, Kolbjørn, overlever hende. Hendes mand døde for nogle maaneder siden i Nevada.

* * *

Broder Nils Osvald Eugen Nilsen avgik ved døden i Salt Lake 23. januar efter et kort sykeleie, 41 aar gammel. Han blev i 1913 gift med søster Therese Amalie Jensen her fra Kristiania der overlever ham, samt datteren Sylvia, 10 aar gammel. — Før sin avreise til Utah i 1901 var br. Nilsen et meget aktivt medlem baade av søndagsskolen og av unge mænds forening, samt av den daværende missionsforening for utbredelse av evangeliet, hvori han utførte et meget fortjenstfuldt arbeide. — Begravelsen fandt sted søndag 27. januar fra Forest Dale kapel under stor deltagelse og

blandt talerne var hans ungdomsvenner her fra Kristiania, nemlig br. Christian Johannessen og Ramm Hansen der talte smukt og sympatisk om deres lange intime venskap med br. Nilsen, hans uplettede vandel, hans trofasthet som en god broder i den nye og evige pakt, hans nidkjærhet blandt de unge i sin fødeby i missionens tjeneste, hans fredelige og stille levnet og eksemplariske vandel gjennem livet. Det skandinaviske sangkor under ledelse av ældste Ole Gulbrandsen sang «Zions børn avryster sorgen» og «O min Fader du som troner». Graven blev indviet av ældste Karl Lind.

* * *

Broder Gulbrand Larsens hustru Anna, f. Antonsen, blev begravet paa Ullern kirkegaard lørdag den 1. mars. Koret var tilstede og sang et par sange og taler blev holdt av præs. A. Richard Peterson og forst. Axel A. Nylander. Koret sang ved graven «Nærmere Gud til dig». Graven indviedes av præsid. A. Richard Peterson. Endskjønt avdøde ikke var i kirken, var det dog hendes ønske at de Siste Dages Hellige skulle forrette begravelsen, hun hadde besøkt lokalet i følge med sin mand, men sygdommen tok tilsist overhaand og hun maatte indlægges paa sykehus hvor hun døde. Avdøde var 33½ aar gammel.

DEN NORSKE MISSION.

Ældste James Liland Andersen fra Recksburg, Idaho, ankom til Kristiania 25. januar som missionær. Han er beskikket til at arbeide i Kristiania gren.

DAAB

utførtes i Kristiania gren lørdag aften 1. mars av grensforstander Axel A. Nylander og følgende blev indlemmet i kirken: Carl Henry Andersen, Rolf Arne Jensen og Gulborg Margrethe Sørensen. — Haandspaalæggelsen blev utført av missionspræsident A. Richard Peterson, grensforstander Axel A. Nylander, ældsterne Ernest Jørgensen og James Liland Andersen.

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.

Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

16. En mission til Lamaniterne.

Mens profeten Joseph og Oliver Cowdery oversatte Mormons Bok, fandt de mange ting som bragte dem stor glæde. Blandt disse var Herrens herlige løfter til Lamaniterne, eller indianerne om, at Mormons Bok skulde komme til dem. Den vilde fortælle dem hvor de kom fra, og de store ting Herren hadde gjort for deres fædre. De vilde ogsaa lære evangeliet at kjende, og naar tiden kom, vilde mange av deres race bli hvite. Joseph adspurte Herren om disse ting, og han blev fortalt, at tiden var nær, da evangeliet skulde prædikes for Lamaniterne. Herren beredte nogen mænd for denne mission. En av disse mænd var Parley P. Pratt. Han og hans hustru bodde i et litet hjem ute paa landet, nær Cleveland Ohio. Det var gode folk. En tid før hadde den unge taler Sidney Rigdon besøkt dem. Pratt blev et medlem av hans kirke og besluttet at sælge sin farm og bli en prædikant. Han solgte alt det han hadde og tok sin hustru med til New-York for at besøke nogen slektninger. Da de var kommet til New-York følte Pratt til at stoppe her en tid, mens hans hustru reiste videre. Hvorfor han skulde stanse her, forstod han ikke dengang, men han lærte snart aarsaken hertil at kjende. I New-York hørte Pratt først om profeten Joseph Smith og om Mormons Bok, og han undredes over, om det han hadde hørt var sandt, og besluttet at finde ut dette for sig selv. Av den grund opsøkte han Smiths familie, nær Manchester, New-York. Der lærte han sandheten herom at kjende av Hyrum Smith. Hans hjerte fyldtes av glæde og han lyttet med interesse til dette budskap. Han og Hyrum reiste til Fayette, hvor Pratt blev presenteret for Oliver Cowdery. Han sa til Oliver, at han trodde Joseph Smith var en Guds profet og at Mormons

Bok var en sandfærdig beretning. Han ønsket at bli et medlem av kirken, og Oliver døpte ham i Senecadammen. Efter daaben blev broder Pratt ordinert til en ældste. Han fortsatte derefter sin reise til sine forældres hjem. Han hadde en bror som het Orson, og han fortalte denne om profeten Joseph Smith, og det store arbeide han utførte. Orson trodde disse gode nyheter og hans broder Parley døpte ham. Efter et kort ophold hos sin familie, vendte Parley tilbake til Fayette. Her hadde han den glæde at møte profeten Joseph. Der blev avholdt en konferanse som varte i tre dager. De hellige blev storlig velsignet og flere omvendte sig og blev døbte. Paa denne tid kaldte Herren Oliver Cowdery, Peter Whitmer jr., Ziba Peterson og Parley P. Pratt til at gaa paa en mission til Lamaniterne. Disse drog da avsted straks henimot Kirtland, Ohio, og prædiket evangeliet til folket i de landsbyer de drog forbi. Da de kom nær Kirtland kom de til den unge prædikant, Sidney Rigdons hjem. Broder Pratt fortalte ham alt hvad der var hændt siden de skiltes sist. Rigdon ga dem tilladelse til at prædike i hans kirke. Han og hans hustru og en stor del av hans menighet blev døpte. En gren av kirken blev oprettet i denne del av Ohio. Missionærerne drog da til Kirtland, hvor de hadde stor fremgang. Mange folk blev omvendt og en gren av kirken blev oprettet. Efter at ha stanset en kort tid i Kirtland fortsatte brødrene sin reise. Da de kom til en indianerstamme som kaldtes Wyandots stamme, stanset de og prædiket evangeliet til dem. Derefter drog de til Independence, en liten by i Jackson County, Missouri. Herfra kom de ind i staten Kansas, hvor de blev en tid og prædiket til Delawareindianerne. Siden den gang har evangeliet været prædiket til tusinder av Lamaniter. Hundreder av dem har mottat det og blevne medlemmer av kirken. Og saaledes er nogen av profetierne om dem i Mormons Bok opfyldt. (Fortsættes).

Staa altid op naar en gammel kommer tilstede, og tilby ham din plass. (3. Moseb. 19, 32).

DET GODE DU VIL GJØRE.

Det gode du vil gjøre
Det gjør i ydmyghet.
La hjertet altid føre
Din gjerning i kjærlighet,
Saa ikke tanken kommer
Paa hæder, ære, glans,
Da glæden bortfalder
Om evig seiers krans.

Det gode du vil gjøre
Fortæl det ikke ut
Til hvermand som vil høre
Om det gode du har gjort.
Men gjør det kun i stilhet
Saa du alene vet
Det gode du vil gjøre,
Det gjør i ydmyghet.

Vor fader i det høie
Vil i sin kjærlighet
Engang dig lønne
For din barmhjertighet.
Det lille du har utført
Det bliver stort engang,
Derfor maa du prøve
At gjøre det du kan.

O. S. K.

Vis agtelse for din far og mor, det gir din karakter værdighet og ynde. (Ordspr. 1, 8—9).

INDHOLD:
Guds vise hensikter med fremkomsten av Mormons Bok. — En av Jesu Kristi kirkes presidenter Charles W. Penrose. — Ungdomsforeningen i Kristiania gren. — President A. Richard Peterson. — Begravelse. — Dødsfald. — Den norske mission. — Daab. — Barnas avdeling. — Det gode du vil gjøre.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.
Lie & Co.s boktrykkeri, Kristiania.